

τας πάνυ τι πωλεμένους ὄρω, ἔτε φίλους προδιδόμενους.

CAPUT VI

Exponit de amicis cum deligendis tum conciliandis. Non dignus est amicitia, qui ventri, gulae, veneri, somno ignaviaeque est deditus, qui est rixosus, sumtuosus, morosus, habendi cupidus, seditiosus, beneficiorum immemor; sed qui virtutibus contrariis est praeditus, quemque constat prioribus amicis recte esse usum. Ut vero amicum tibi concilies, lauda, nec vero adulare; benefac; et sis ipse bonus. Nam vera amicitia inter malos non habet locum: et quamquam inter ipsos bonos saepe oriuntur lites, dissidia, simultates, bella; possunt tamen cupiditates ita coerceri et dissidia componi, ut boni amicitia coniungantur. Omnino autem opus est, ut, cuius amicitiam expetas, eum videaris magnifacere, amare, eius commodis studere, rebus secundis laetari ut tuis ipsis, atque id agere, ut, qualis esse videri haberique velis, talis quoque reperiaris.

Ἐδοκεῖ δέ μοι καὶ εἰς τὸ δοκιμάζειν φίλους, οἵοις ἄξιον κτᾶσθαι, φρενῶν, τοιαύδε λέγων· Ἐἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Κριτόβουλε, εἰ δεοίμεθα φίλος ἀγαθὸς, πῶς ἂν ἐπιχειροίημεν σκοπεῖν; ἄρα πρῶτον μὲν ζητητέον, ὅστις ἄρχει γαστρός τε καὶ φιλοποσίας καὶ λαγνείας καὶ ὑπνῶ καὶ ἀργίας; ὁ γὰρ ὑπὸ τῶν κρατέμενος, ἔτ' αὐτὸς ἑαυτῷ δύναται ἂν ἔτε φίλω τὰ δεόντα πράττειν; ἘΜὰ Δί' ἔ δῆτα, ἔφη. ἘΟὐκᾶν τῶ μὲν ὑπὸ τῶν ἀρχομένων ἀφεκτέον δοκεῖ σοι εἶναι; ἘΠάνυ μὲν ἔν, ἔφη. ἘΤί γάρ; ἔφη, ὅστις δαπανηρὸς ὢν μὴ αὐτάρκης ἐστίν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν

H 3

πλη-

de servis malis est πωλεῖν, bis de amicis προδίδοσθαι. vulg. ἀποδ. inductum est temere, quia praecesserat hoc verbum cum πωλεῖν. Ern.

χρηστὰς] Non solum ad οἰκέτας refertur, sed et ad φίλους.

§. 2. ἀλλ' αἰε] MS. ἰ ἀλλὰ καὶ. Vulgarum efficacius est. Ern.